

maa sige er meget fremtrædende i Forhold til alle andre Landes Udgifter til Aandssvageundervisning.

Jeg sagde, at Lovforslagets Bemærkninger vare meget udførlige, og jeg takker den højtærede Minister derfor. Inden jeg gaar over til at omtale Lovforslagets Paragraffer, vil jeg gerne tillade mig at knytte nogle Ord til enkelte af disse Lovforslagets Bemærkninger i Tillid til, at den højtærede Minister selv ønsker, at alt vedrørende denne Sag og andre Lovgivnings-sager, der foreligge for os, skal blive Genstand for den omhyggeligste Overvejelse. Det følger ogsaa af sig selv, at det er lettere at komme til at overveje et Lovforslag, der er ledsaget af udførlige Bemærkninger, end et Lovforslag, i hvis Bemærkninger der intet staaar. Naar jeg derfor paa enkelte Punkter kommer ind paa en Kritik af de ledsagende Bemærkninger, er det af den Grund, at vi overalt staa os ved at give en Sag den mest omhyggelige Undersøgelse og Drøftelse, vi kunne, inden vi slutte os til den. Og for øvrigt maa jeg udtale min Glæde over denne Sags Fremlæggelse for Tinget.

Jeg skal da straks gribe ind paa det, der er Kernepunktet i Sagen eller i hvert Fald et af de vigtigste Punkter. Der findes i Lovforslagets Bemærkninger en Periode, der lyder saaledes: „Paa den anden Side er det en Betingelse for en velordnet Økonomi, at Anstalterne i sædvanlige Driftsaar have et ikke alt for lille Overskud, for at de kunne opsamle en Kapital til Afholdelse af ekstraordinære Udgifter i Form af Byggeforetagender og lignende“. Der tilføjes saa, at „man maa anse det for en uafviselig Ordning, at Anstalternes Økonomi ordnes med dette Hensyn for Øje“. Man ønsker altsaa nu i dette Lovforslags Bemærkninger at fastslaa, at Aandssvageanstalterne skulle være en kapitalopsparende Institution. Denne Opfattelse har hidtil ikke kunnet glæde sig ved Tingets Tilslutning. Statsrevisionen har i alle de Aar, den har haft med Anstalternes Regnskab at gøre, indskærpet Administrationen, at Indtægterne skulle anvendes i Overensstemmelse med Anstalternes Formaal, og Formaalet og Bevillingernes Forudsætning er at lette de flest mulige fattige Hjem for den Byrde, som det er for saadanne Hjem at have et aandssvagt Familien medlem. Deraf følger, at Anstaltens Direktion ikke maa opsamle Kapital til ny Bygningsforetagender, til større Indkøb af Jordlodder eller til Henlæggelse i Obligationer. Denne Opfattelse, at Anstaltens Indtægter skulle

anvendes i Overensstemmelse med Anstaltens Formaal, synes at være meget klar, og den har samlet alle om sig. En human Institution har nemlig først og fremmest det Formaal at anvende sine Indtægter til Fremme af dens humane Øjemed, og den kan ikke have til Formaal at gøre Anstaltens Direktion til en Obligationssamler. Der sidder i Statsrevisoratet baade Højremænd og Venstremænd, og der findes ligeledes Højremænd og Venstremænd i dette Tings Revisionsudvalg; paa hvilke Punkter vi end kunne have haft forskellige Meninger, have vi altid været enige om dette, at disse Anstalter ikke bør være kapitalopsparende; thi enhver Obligation, som Anstaltens Direktion lægger til Side, betyder unødvendige Byrder for Kommunerne, unødvendige Udgifter for de private og en unødvendig Forhøjelse af Statsbidraget. Det er umuligt for Direktionen at lægge Kapital til Side, uden at Kommunens, Statens og de privates Udgifter til de aandssvages Ophold paa Anstalterne forøges ud over, hvad Anstalternes aarlige Drift tillader. Det er ud fra dette Synspunkt, at Statsrevisoratet og dette Tings Statsrevisionsudvalg stadig have stillet sig paa det Standpunkt, som vi have stillet os paa Aar efter Aar. Og jeg vil tillade mig at gøre Tinget opmærksomt paa denne Stilling; aldrig har en eneste Stemme lydt mod denne Opfattelses Rigtighed, tilmed har Tinget indirekte givet sin Tilslutning til Revisionsudvalgets Ordfører og dergennem til Statsrevisionen og til den sunde Fornuft. Nu komme Lovforslagets Bemærkninger og stryge alle disse Anstrenge-linger, som oven i Købet den tidligere Kultusminister udtrykkelig har bifaldt, idet de sige: „Det er en uafviselig Fordring, at Anstalternes Økonomi tilrettelægges saaledes, at de kunne lægge Kapital til Side til at fortsætte Byggeforetagender for“. Jeg vil dertil kun sige, at dette er trættende, og hvis Tingets ærede Medlemmer ikke ad anden Vej have faaet Øje for Rigtigheden af det, jeg stadig har hævdet, at det er nødvendigt, at der kommer en snævrere Forbindelse mellem Bevillingsudvalget og Revisionsudvalget, synes jeg, at dette er tilstrækkeligt til at aabne Øjnene, og jeg skal, naar vi om en Maanedstid komme til Behandling af Statsrevisionens Betænkning, tillade mig at give Tinget en Meddelelse, der er af den Natur, at den fjerner enhver Hindring for, at denne højt fornødne Forbindelse mellem Bevillingsudvalget og Revisionsudvalget kommer i Stand.